

sket: De mulige forbundsfæller, som man kunne have i en række spørgsmål, der berører de små landes rettigheder, f.eks. Storbritannien, skubber man fra sig, fordi man ikke vil have noget at gøre med Storbritannien i disse forhandlinger.

Man forsøger faktisk at undgå at komme i samtale med Storbritannien, og det vil sige, at den allierede, som Danmark har, og som er den mest naturlige at henvende sig til i en lang række spørgsmål, og som ikke vil have flere flertalsafgørelser, som ikke vil have en magtkoncentration i Bruxelles, og som ikke vil have en kæmpeunionsofbygning, skubber man fra sig.

Og i stedet indynder man sig hos Tyskland og Frankrig – dem, som vil have allermost union – fordi man tror, at de vil indføre en politik til gavn for beskæftigelsen og miljøet. Men vi har set, hvad det går ud på: Det går ud på nedskæringer, når man snakker om energibesparelser, det går ud på at flytte penge væk fra landbrugsordningerne og i stedet bruge dem til at bygge motorveje for, osv. osv. Det er det konkrete indhold i den miljø- og beskæftigelsespolitik.

Danmarks regering har manøvreret sig ud i en situation, hvor man står i en tabende position, idet man skubber dem væk, som man får brug for. De allierede, som man får brug for i den afgørende fase, når magten skal fordeles i Unionen, skubber man fra sig, og så vil man opdage, at det, som man ønskede at få, får man ikke, og til sidst står man uden allierede, når det gælder vitale spørgsmål for Danmark.

Vi kan jo ikke her i Folketingssalen gøre andet end at gøre opmærksom på det og gå ud til befolkningen og kritisere det og så opfordre til at stemme nej til det, der bliver resultatet af den regeringskonference. For hvis den danske regering fortsætter ud ad det spor, som ligger der i dag, så kan der ikke tænkes andet, end at resultatet bliver en masse mere union, og så bliver resultatet også – tror jeg fuldt og fast på – at vi vil få en gentagelse af det, der skete den 2. juni 1992, da danskerne mødte frem ved stemmerurnerne og brugte deres demokratiske ret til at sige nej til en unionstraktat.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Der var såmænd meget fornuft i det, hr. Keld Albrechtsen sagde her, idet han bl.a. sagde, at hvis ikke EU forbereder sig ordentligt og derved får etableret en mulighed for at udvide Unionen med de øst- og centraleuropæiske lande, så kan vi frygte, hvad den russiske reaktion vil blive.

Jeg var ganske kort inde på, at den russiske reaktion sandsynligvis ikke bliver særlig behagelig, og at vi skal forberede os på det. Og derfor er det nødvendigt, at vi får forberedt EU på det, og det er det, hele konferencen burde være centreret om.

Og det betyder jo, at der ikke skal være mere union, men at vi derimod på konferencen får sagt, at der er flere områder, der skal tilbage til nationernes selvbestemmelse, og det betyder, at vi skal have landbrugsreformer og struktur-reformer osv. Og vi er simpelt hen nødt til at få lavet EU om, således at de nye lande får mulighed for at komme ind i EU og dermed få den sikkerhed, som det giver, og det samme gælder selvfølgelig NATO.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil sige med at takke ministrene for deres start i dag. Jeg synes, det var et par glimrende oplæg til debatten.

Navnlig statsministeren understregede, at regeringskonferencens hovedmål er at forberede de nye demokratiers optagelse i EU, og jeg synes, statsministeren gjorde ret i netop at understrege vigtigheden af, at EU kan klare dette problem, og at EU er instrumentet til at klare problemet, og derfor er det unfair at påstå noget andet.

Derfor synes jeg, alle påstande om, at statsministeren ikke har meldt klart ud om det, er grebet ud af den blå luft.

Men sandheden er jo også, at hvis projektet og dermed regeringskonferencen mislykkes, vil den tendens til mere protektionisme, til mere nationalisme, til mere at koncentrere sig om sig selv, der er i Europa i øjeblikket, selvfølgelig få ny vind i sejlene, og det vil give os voldsomme sikkerhedspolitiske problemer.

Så selv om det er udvidelsen mod øst, vi taler om, er det altså grundlæggende vores sikkerhedspolitiske situation, der er til debat.

Formålet med hele regeringskonferencen må være at videreudbygge Den Europæiske Union således, at den arbejder for de oprindelige mål, at den accepteres af de europæiske befolkninger, og at den fungerer godt i praksis. Og det glæder mig da, at man på topmødet prioriterede tre hovedområder, som jeg vil nævne her.

Jeg vil slet ikke gå ind i diskussion om, hvem der har sagt hvad hvornår osv. Jeg synes i virkeligheden – og dér er jeg meget enig med statsministeren – det må være sørgeligt for en udlænding at overvære den europæiske debat,